

Σέργουντ: ANNIBAS, Θ. Κυβέλης, μεταφρ. Μυράτ, νέον.

'Ο Σέργουντ, πρώτη φορά παιζεται στήν 'Ελλάδα και έχει δικαιώμα νὰ παιχθεῖ πολλές φορές.

Είναι μοναδική εντυχία νὰ παρακολουθεῖ κανείς τὸ ἔργο του. Είναι ἀξιοθαύμαστος τεχνίτης ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Δὲ νοιάζεται γιὰ τὴν Ἰστορία παρὰ γιὰ τὸ τὶ αἰσθάνεται αὐτός. Ποτὲ ἀναχρωνισμοὶ δὲν ἡταν τόσο πετυχημένοι ὅσο στὸν 'Αννίβα. Δροσιά, χάρη, κομψότητα στὸ γράψιμο. Ἀβίαστο ἔκονόραστο. Μπορεῖ νὰ ξεχάσει κανείς ὅλες του τὶς δυστυχίες. Και τὸ πρόσωπο τοῦ 'Αννίβα είναι συμπαθητικό, γιατὶ στὸ σχολείο γίνεται πολὺς λόγος στήν 'Ιστορία γι' αὐτόν. "Όλα τὰ παιδιά τὸν ἀγαποῦν γιατὶ είναι αὐτός ποὺ σύντριψε τοὺς Ρωμαίους τεὺς βαρβάρους, και δὲν τοὺς ἔκτισεν τὰ παιδιά, γιατὶ μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες προστυχίες τους (τὶς παλιές ἐννοῶ, ἔξὸν ἀπὸ τὸ διτεῖχον ἀπόγονο τὸ φασισμό), ὑποδουλώσανε και τὴν 'Ελλάδα. Γι' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν ἀξία τοῦ ἔργου, οἱ θεατὲς νομίζουν ὅτι συναντοῦν στὸ πρόσωπο τοῦ 'Αννίβα μιὰ πολυαγαπημένη παλιὰ γνωριμία.

'Ο νέος Μυράτ ποὺ μετέφρασε τὸ ἔργο σὲ μιὰ πάρα πολὺ καλὴ λογοτεχνικὴ θεατρικὴ γλῶσσα, παίζει τὸν 'Αννίβα μὲ μεγάλην ἐπιτυχία. Νὰ μὴν ἀκούει ποὺ τοῦ εἴπαν πὼς φαίνεται πολὺ νέος. Τὸ ἔργο δὲν ἔχει νατουραλιστικὲς ἀξιώσεις. Δίκιο ἔχει ποὺ τὸν ἔκανε ἔτσι. 'Ο 'Αννίβας τοῦ ἔργου είναι ὁ δικός του. 'Η φωνή του ὁ, τι ἔπρεπε και σὲ κάτι ψηλές της νότες καθαρή και πλατιά. 'Ο ἔπαινος διοκληρωτικὰ δικός του. Πολὺ καλὸς ὁ κ. Γαβριηλίδης και γεμάτοι ἀξία οἱ νέοι τοῦ θιάσου. Δὲν ξεχνῶ τὸ περίφημο κεφάλι τοῦ Τσαγανέα μὲ τὴν ἀφάνα του, τὸν Ζωγράφο μὲ τὸ

σταθερὸ παιξιμο και μὲ γοήτεψε ὁ Σπύρος Μουσούρης. Αὐτός, σὲ κάτι τέτοιους ρόλους, θὰ βγάλει ἀσπροπρόσωπη τὴν οἰκογένειά του, ποὺ ἡ φήμη της χειμάζεται. Εύσυνείδητος, ὅπως πάντα, ὁ κ. Παπᾶς, καλὸς ὁ κ. Κρίτας καθὼς και ἡ δ. Γονίδη. 'Η δ. Γονίδη μάλιστα μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦμε τὴν ἑλπίδα πὼς θὰ γίνει πολὺ καλὸς ἡθοποιός. 'Ο Γιαννίδης ἔξοχος. 'Ἐπιτυχία ὅλοι.

'Η Μαρίκα ἔξαισια, ἔδωσε τὸν τόνο τοῦ ἔργου μόλις βγῆκε. Μᾶς εἶπε: αὐτὸ είναι και ἡ παράσταση ἔφτασε στὸ ἴδιο στύλο ὡς τὸ τέλος γεμάτη ὁμορφιά, σαφήνεια και πετυχημένη ἐρμηνεία. Τὴν ἀκολούθησε πιστὰ ὁ κ. Δογοθείδης, πού, είναι βέβαιο πὼς ἔχει ὅλα τὰ δίκια γιὰ τὸ οὐσιοστικό του τὸ παιξιμο.

Γιὰ τὴν Κυβέλη δὲν μπορεῖ νὰ γίνει λόγος. Θαῦμα! Τρεῖς φορὲς θαῦμα! 'Η φωνή της και ἡ ὁμορφιά της στὸ πιὸ ἀσύγχριτο ὑψες τους. Τὸ θαυμάσιο, μὴ ἀρχαιολογικὸ ντύσιμο της ὑπέροχο και ὡς ἐμπάνιση και ὡς ἀπαίτηση τοῦ ἔργου. 'Ελεγγα, μὰ είναι ἀλήθεια πὼς ἡ γυναίκα αὐτή, ἡ ώφαιότερη τῆς γῆς, ἔχει και ἐγγόνια: 'Ητανε νεώτερη ἀπὸ τὴ δ. Γονίδη.

Τὸ θέατρο Κυβέλης είναι τὸ θέατρο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κι ἂν ἡ Μαρίκα βρεῖ τὴν εὐκαιρία, νὰ νουθετήσει τὸν κ. Δοξιάδη, τὸ νέο της τὸ σκηνογράφο, θὰ ωφελήσει κι ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ θεατρό μας. Γιατὶ τώρα ὁ νέος καλλιτέχνης βρίσκεται ἀκόμα στὴν ἐπίδρυση τῶν δασκάλων του. 'Η ἔργασία του δίνει ὑπερσχέσεις ἔξὸν ἀπὸ τὴν κολώνα. Τί τὴν ἥθελε;